

**LEGĂTURA CHINA - SUA ÎN
CONTEXTUL CRIZEI FINANCIARE
MONDIALE**

**Prof. univ. dr. Dorel Dumitru
CHIRIȚESCU**
Universitatea ”Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

Maria VASILESCU
Universitatea ”Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

**CHINA – USA RELATION WITHIN THE
CONTEXT F WORLD FINANCIAL
CRISIS**

Prof. PhD Dorel Dumitru CHIRIȚESCU
”Constantin Brâncuși” University of Târgu-Jiu

Maria VASILESCU
”Constantin Brancusi” University of Târgu-Jiu

Rezumat

Ne întrebăm și dacă în spatele globalizării economice și financiare se desfășoară și o criză a relațiilor politice internaționale. Raspunsul este DA! Aceasta criză confirmă existența în spațiul geopolitic global a doi actori principali: America și China. America vine la putere după afirmarea sa deplină la sfârșitul Războiului Rece ca singur lider mondial, iar China, deși o țară a contrariilor, bate la poartele lumii, încercând să accedă în zona țărilor importante, propunându-și în secret, chiar, de ce nu, să ajungă în următorii 50 de ani în poziția de putere numărul unu a planetei.

Cuvinte-cheie: China, SUA, geopolitica, geoeconomie, criza economico-financiară, sistem monetar internațional, dolar, Război Rece, Partidul Comunist Chinez.

Dacă ar fi să răspundem la întrebarea dacă această criză, cea pe care o parcurgem, este o simplă criză economică, am răspunde că nu. Prin dimensiunile și modul său de manifestare este, în primul rând, o criză financiară, a banului, extrem de intensă, globală. Avem de-a face cu o criză globală, a banului. Este o criză care se desfășoară pe fondul instalării capitalului financiar la conducerea proceselor economice, fapt

Abstract

We ask ourselves whether behind economic and financial globalization there is a crisis of international political relations. The answer is YES! This crisis confirms the existence of two main actors in the global geopolitical: America and China. America came in office after its complete affirmation at the end of the Cold War as the only world leader and China, although a country of opposites, knock at the gates of the world, trying to access the area of important countries, secretly proposing to get the number one power position of the world in the next 50 years.

Key words: China, USA, geopolitics, geoeconomy, economic-financial crisis, international monetary system, dollar, Cold War, Chinese Communist Party

If we are to answer the question whether this crisis that we are facing is just an economic crisis, the answer would be no. Due to its extent and its way of expression it is first of all a financial crisis, money crisis and it is extremely intense, global. We are dealing with a global money crisis. It is a crisis which takes place as a result of the installation of financial capital at the management of economic processes which happened after the Financial

definitiv intamplat dupa Conferinta Monetara Financiara din 1971 de la Kingston (Jamaica).

O alta intrebare ar fi aceea daca aceasta criza este numai o criza financiara. Raspunsul ar fi acelasi. Nu! Este vorba si despre un impas al relatiilor economice internationale. Mecanismul economic global al liberei initiative a trecut dincolo de posibilitatile guvernelor nationale de a-l controla si de a evita astfel de evenimente. Relatiile economice si financiare sunt profund internationalizate in timp ce institutiile chemate sa conduca sunt nationale. Iata un antagonism care ar trebui eliminat pentru a putea discuta despre combaterea cu succes a unor asemenea crize. Relatii economice si financiare globale guvernate de institutii globale - este singura reteta de succes pe care o poate aplica lumea de azi. Alternativa ar insemna izolare, protectionism, involutie cu toate pericolele ce decurg dintr-o asemenea triada.

Ne intrebam si daca in spatele globalizarii economice si financiare se desfasoara si o criza a relatiilor politice internationale. Raspunsul este DA! Aceasta criza confirma existenta in spatiul geopolitic global a doi actori principali: America si China. America vine la putere dupa afirmarea sa deplina la sfarsitul Razboiului Rece ca singur lider mondial, iar China, desi o tara a contrariilor, bate la portile lumii, incercand sa acceda in zona tarilor importante, propunandu-si in secret, chiar, de ce nu, sa ajunga in urmatorii 50 de ani in pozitia de putere numarul unu a planetei.

Vom demonstra ca lumea occidentala poate si trebuie sa impiedice o asemenea ascensiune si ca exista instrumente care pot fi folosite in acest scop.

O alta intrebare ar fi aceea care sunt castigatorii si cine sunt perdantii acestei crize a banului. Raspunsul este dezarmant de simplu - castiga cei care au bani mai multi si pierd cei care au bani putini. Ce fel de bani? Dolari americani pentru ca aceasta este acum moneda universala. In prag de secol XXI este stiut ca aproape 70% din rezervele monetare ale

World Conference from 1971 from Kingston (Jamaica).

Another question is whether this crisis is only a financial crisis. The answer is the same. No! It is a deadlock of international economic relations. The global economic mechanism of free initiative has gone beyond the possibility of national governments to control and avoid such events. Economic and financial relations are deeply internationalized while managing institutions are national. This is an antagonism that should be removed in order to be able to discuss about successfully winning against this crisis. Global economic and financial relations governed by global institutions – this is the only successful method that our world could apply. The alternative would mean isolation, protectionism, involution due to all the dangers that result from such a triad.

We ask ourselves whether behind economic and financial globalization there is a crisis of international political relations. The answer is YES! This crisis confirms the existence of two main actors in the global geopolitical: America and China. America came in office after its complete affirmation at the end of the Cold War as the only world leader and China, although a country of opposites, knock at the gates of the world, trying to access the area of important countries, secretly proposing to get the number one power position of the world in the next 50 years.

We will prove that the Western world can and has to stop such an ascension and that there are instruments that can be used for such purposes.

Another question is who are the winners and the losers of such money crisis. The answer is very simple – those who have a lot of money win and those who have little money lose. What kind of money? US Dollars because this is now the universal currency. At the beginning of the 21st century it is well known that almost 70% of the monetary reserves of world central banks are in dollars. This is the effect of almost 70 years of world

bancilor centrale ale lumii sunt constituite în dolari. Este efectul a aproape 70 de ani de hegemonie mondială a dolarului, după Conferința Monetară și Financiară Internațională de la Bretton Woods din 1944.

Este dolarul o armă? Da, cea mai modernă și cea mai subtilă.

Arrighi, inspirat de Fernand Braudel sugerează ca expansiunea financiară indică “nu doar maturitatea unui anumit stadiu al dezvoltării economice capitaliste mondiale, ci și debutul unui nou stadiu”. Postcapitalismul este o lume a informației și a banilor, o lume a tehnologiilor înalte care pot acoperi în mod spectaculos orice creștere a masei monetare. America gândește bine atunci când expansionează monetar, transformând banul – dolarul – într-un instrument de conducere a proceselor economice și chiar politice globale.

În condițiile în care orice decizie de politică monetară luată la Washington poate influența acumularea, competitivitatea și nivelul de trai din orice țară a lumii putem spune că America își îndeplinește și și-a luat în serios rolul de singură superputere economică a secolului XXI. Ce mai înseamnă, în aceste condiții, cele 2000 de miliarde de dolari economisiți de China prin investiție în bonuri de tezaur americane? Nu mare lucru dacă ne gândim că numai cu ocazia acestei crize SUA a pus pe piața monetară internațională peste 5000 de miliarde de dolari. Aceste sume susțin un sistem bancar extrem de puternic, multinational, centrat în jurul puterii militare și economice americane. Lumea se schimbă. Vechii geopoliticieni spuneau că numai acolo unde infanteristul a pus piciorul poți spune că domini teritoriul respectiv. Așertiunea nu mai este valabilă. Așa cum spuneam, dolarul, ca noua armă, are câteva avantaje: este eficient, este subtil, asigură o dominație permanentă, are costuri în vieți omenești zero, acționează concomitent la nivel planetar, dependentă nu produce revoluții și războaie.

Noua economie financiară se autonomizează, își are propriile sale legi și modalități de existență. Bani, comunicații,

hegemonia dolarului, după Conferința Monetară și Financiară de la Bretton Woods din 1944.

Is dollar a weapon? Yes, the most modern and subtle one.

Arrighi, inspirat de Fernand Braudel sugerează că expansiunea financiară indică “nu numai maturitatea unei anumite etape de dezvoltare a economiei capitaliste mondiale, ci și începutul unei noi etape”. Postcapitalismul este un univers al informației și al banilor, un univers al tehnologiilor înalte care pot acoperi în mod spectaculos orice creștere a masei monetare. America crede bine atunci când extinde moneda, transformând moneda – dolarul – într-un instrument de conducere a proceselor economice și politice globale.

Considerând că orice decizie privind politica monetară luată la Washington poate influența acumularea, competitivitatea și nivelul de trai în orice țară din lume, putem spune că America își îndeplinește și și-a luat în serios rolul de singură superputere economică a secolului XXI. Ce mai înseamnă, în aceste condiții, cele 2000 de miliarde de dolari economisiți de China prin investiție în bonuri de tezaur americane? Nu mare lucru dacă ne gândim că numai cu ocazia acestei crize SUA a pus pe piața monetară internațională peste 5000 de miliarde de dolari. Aceste sume susțin un sistem bancar extrem de puternic, multinational, centrat în jurul puterii militare și economice americane. Lumea se schimbă. Vechii geopoliticieni spuneau că numai acolo unde infanteristul a pus piciorul poți spune că domini teritoriul respectiv. Așertiunea nu mai este valabilă. Așa cum spuneam, dolarul, ca noua armă, are câteva avantaje: este eficient, este subtil, asigură o dominație permanentă, are costuri în vieți omenești zero, acționează concomitent la nivel planetar, dependentă nu produce revoluții și războaie.

The new financial economy becomes autonomous, it has its own laws and living ways. Money, communications, information, this is the recipe of the 21st century. In these circumstances, all so-called advantages that

informatie, iata reteta secolului XXI. In aceste conditii, toate asa-zisele avantaje ale Chinei dispar.

La intrebarea care este cel mai mare perdant al crizei, am raspunde simplu – China. Este tara care asista neputincioasa la o rezolvare a crizei actuale prin expansiunea dolarului si a competitivitatii americane.

Logica terestra nu-si mai are locul in viitoarele calcule ale geopoliticii americane. Principalul dezavantaj al Chinei, care spune totul despre stadiul sau de dezvoltare este ca moneda sa nationala nu exista atunci cand evaluam lumea financiara internationala. Nici macar la nivel regional yuanul nu este afirmat ca moneda. Azi, expansiunea monedei si aria sa de cuprindere reprezinta referentialul de apreciere a pozitiei unei tari pe planeta.

Hannah Arendt exprima, am zice in mod esential, noul tip de putere al secolului XXI cand afirma ca: “O continua acumulare de proprietate trebuie insotita de o acumulare de putere. Procesul nelimitat de acumulare de capital necesita o structura politica de putere absoluta care protejeaza dobandirea de noi proprietati”. Relatia dintre bani - proprietate – putere la nivel planetar este una pe care China abia incepe s-a desluseasca.

Daca ar fi sa facem putina istorie, ar trebui sa ne amintim ca inca incepand din anii '80 economii intregi din Asia si America Latina au fost devastate de atacurile financiare din exterior. S-a trecut , odata cu liberalizarea fluxurilor financiare internationale la o imensa redistribuire de averi materiale in favoarea Americii. Patrunderea capitalului american inseamna patrunderea puterii americane. Relatiile sociale si de productie din intreaga lume s-au organizat dupa principiul politicii monetare impuse de America. Odata cu dominatia dolarului asupra intregului complex economico-financiar international putem spune ca al Treilea Razboi Mondial a luat sfarsit.

Hannah Arendt vorbeste despre “pacatul originar al jafului” , cand aminteste despre logica de expansiune a lumii capitaliste. Putem spune ca aceasta criza,

China has disappear.

The answer for the question who is the biggest loser of the crisis is simple – China. It is the country who helplessly watches the settlement of the current crisis through the expansion of dollar and American competitiveness.

The terrestrial logics does not find its place in the future calculations of the American geopolitics anymore. The main disadvantage of China which says all about its development level is that its national currency did not exist when we assessed the international financial world. Not even at regional level, the Yan was affirmed as a currency. Today, the currency extension and its range of action are the reference point for the position of a country on the planet.

Hannah Arendt essentially expressed the new type of 21st century power, when saying that: “Continuous accumulation of property has to be accompanied by accumulation of power. The unlimited process of capital accumulation requires absolute power political structure which protects the acquisition of new properties”. The money – properties relationship at the level of the planet is one that China has barely begun to distinguish.

If we are to make a little history, we should remember that ever since the 80's economies from Asia and Latin America were devastated by the external financial attacks. The liberalization of international financial flows has resulted in a huge redistribution of material fortunes in favour of USA. American capital entrance means entrance of American power. Social and production relations in the entire world are organized according to the principle of monetary policy established by USA. Along with the domination of dollar upon the entire international economic and financial complex, we can say that the Third World War ended.

Hannah Arendt speaks of “the original sin of robbery” , when reminds of the expansionist logic of the capitalist world. We can say that this crisis, occurred in 2007, due

izbucnita in 2007, a prilejuit, prin dimensiunile sale, cel mai mare transfer de avutie si proprietati din istorie. Cand spunem asta ne gandim nu la oameni, la indivizi, ci la natiuni, la state ca entitati inca percepute ca subiecte de drept international. Dependentele s-au accentuat, America creandu-si premisele de a deveni mai bogata si mai puternica decat a fost.

Am putea spune ca o crestere teritoriala nu a fost inclusa in planurile Americii chiar imediat dupa al Doilea Razboi Mondial. A fost o masura logica daca ne gandim ca in politica americana a existat un principiu influent emis de James Madison potrivit caruia “expansiunile externe trebuie evitate deoarece pot submina fundamentul democratiei in interior”. Efectul a fost acela de a nega semnificatia teritoriului si a geografiei in articularea unei puteri imperiale.

Capitalul, tehnologiile noi si comunicatiile alcatuiesc valul al treilea despre care vorbeste Toffler si care a cuprins omenirea acum la inceputul noului secol american.

In acest context, China se afla in zorii erei industrializarii. Ceea ce faceau tarile capitaliste acum 200 de ani, face China azi: drumuri, combinate siderurgice, cai ferate, electrificare s.a.m.d. .

China este o tara mare , dar destul de saraca in resurse si fara capabilitati tehnologice si de cercetare ultrasofisticate. Atunci cand isi va fi terminat de construit rafinariile, probabil ca lumea va iesi din epoca petrolului.

Nu credem in durabilitatea principiului “o tara, doua sisteme” lansat de Deng Xiaoping in 1978. Practica politica si de impunere a puterii in interiorul unei tari ne demonstreaza ca mai devreme sau mai tarziu cei care acumuleaza capital vor dori ca pe un lucru firesc acumularea de putere. Tinerii capitalisti chinezi se vor afirma maine ca fiind tinerii politicieni chinezi, compromitand acest principiu si provocand probleme politice extreme cu rezolvare greu de anticipat. Dupa modelul URSS ne asteptam la o implozie cu

to its extent, has occasioned the largest transfer of wealth and properties in the history. When we say this, we do not think about people, individuals, but rather at nations, states as entities perceived as international law subjects. Dependants have increased, and America has created the premises for becoming richer and power than it has ever been.

We can say that territorial growth was not included in America’s plans right after the Second World War. It was a logical measure if we are thinking that the American policy had an influent principle issued by James Madison according to which “external expansions have to be avoided because they can undermine the democracy basics inside”. The effect was negating the meaning of territory and geography in the articulation of an imperial power.

Capital, new technologies and communications make up the third wave that Toffler speaks of and which has included humanity at the beginning of the new American century.

In this context, China was at the break of the industrialization age. What capitalist countries used to do 200 years ago, China does today: roads, siderurgical enterprises, railways, electrical wiring etc.

China is a large country, but very poor in resources and without sophisticated technological and research capabilities. When it has completed building its refineries, the world will probably exit the oil age.

We do not believe in the durability of the principle of “one country, two systems” created by Deng Xiaoping in 1978. Political and power establishment practice in a country proves that sooner or later those who accumulate capital will want power accumulation as a natural thing. Young Chinese capitalists will be tomorrow known as the young Chinese politicians, compromising this principle and causing extreme political problems with solutions difficult to anticipate. According to the USSR model, we may be facing a devastating implosion.

efecte devastatoare.

Economia socialista de piata este o contradicție in termeni. Se incearca, fara succes, sa se impace productia capitalistă cu distributia și accesul la bunastare de tip socialist.

O buna parte a relatiilor sociale și interumane din China se afla in plin Ev Mediu. Desi poate oferi posibilitati de acces la tehnologii, rata asimilării acestora de catre consumatori ramane redusa datorita inapoierii funciare a populatiei. Nu poti sa-i dai unei maimute in folosinta un telefon mobil. Sunt etape in construirea durabila a civilizatiei pe care nimeni, nici chiar China nu le poate evita.

Un alt dezavantaj al sau in competitia cu America, in conditiile crizei financiare, este acela ca este o tara tanara, extrem de diversa sub aspectul culturii și civilizatiei. China a fost reconstruita ca stat dupa 1949, iar posibilitatile sale de dezagregare sunt mari. Azi, partidul unic și armata joaca un rol important in unitatea nationala, iar diversitatea economica și discrepantele sociale vor provoca probleme tocmai in partid și armata.

China a iesit tarziu din izolarea economica internationala. La izolarea de secole impusa de dinastiile dominante s-a adaugat izolarea secolului XX impusa de Partidul Comunist. Abia la 11 decembrie 2001 China a devenit parte a Organizatiei Mondiale a Comertului.

Cand discutăm despre China trebuie sa retinem un aspect important. Avand in vedere hegemonia partidului unic, comunist, nu putem avea incredere in cifrele comunicate de catre oficiali. Este bine cunoscuta tentatia liderilor comunisti de a falsifica aceste cifre tocmai pentru a oferi o imagine pozitiva cu privire la “deosebitele realizari ale partidului comunist conducator”.

De aceea, nu putem sti exact care sunt ratele de crestere ale principalilor indicatori, care este rata inflatiei sau care sunt exact conditiile de trai din aceasta tara. Comparatiile unice ii sunt straine Chinei iar metodologiile de calcul ale acestor indicatori (chiar cand ei sunt dati publicitatii) sunt mult diferite fata de

The socialist market economy is a contradiction of terms, it unsuccessfully tries to compromise between capitalist production and distribution and socialist welfare access.

Part of the social and relations between the people in China are in Middle Ages. Although it can provide access possibilities to technologies, their assimilation rate by consumers is low due to the land backwardness of the population. We can give a monkey a cell phone to use. There are stages in the sustainable development of the civilisation that not even China can avoid.

Another disadvantage in its relation to America, under the conditions of the financial crisis is that it is a young country, diverse under the aspect of culture and civilisation. China was rebuilt as a state after 1949, and its possibilities of disaggregation are large. Today, the unique party and the army are playing a significant role in the national union, and the economical diversity as well as social discrepancies will cause problems in the party and the army.

China went out of the international economic isolation very late. The isolation established by the dominating dynasties was completed by the 20th century's isolation established by the Communist Party. It was not until 11th of December 2001 that China became part of the World Trade Organization.

When we are talking about China we have to keep an important aspect in mind. Taking into consideration the hegemony of the unique, communist party, we cannot trust the numbers given by officials. The temptation of the communist leaders to falsify these figures in order to give a positive image regarding the “special achievements of the leading communist party” is well known.

This is why, we cannot know for sure which are the growth rates of the main indicators, which is the inflation rate or which are the exact living conditions in this country. Unique comparisons are not familiar to China and the calculation methods for these indicators (even when they are made public) are very different from those of the Western

cele ale lumii occidentale. Propaganda de partid functioneaza din plin in acest caz. Vom da, doar ca exemplu, de acum, cunoscuta politica de mentinere la cote scazute a cursului de schimb fata de dolar tocmai pentru a pozitiona favorabil exportatorii chinezi pe pietele internationale. De altfel, cursul de schimb nu numai ca se afla mult subevaluat fata de dolar, dar este si fix, distorsionand orice tip de interpretare, prin comparatie, a realitatilor economice.

Desi incurajeaza investitiile straine printr-o politica fiscala diferita (33% nivel de impozitare pentru intreprinderile chineze si 15% pentru intreprinderile straine), China se afla totusi pe locul II, dupa SUA, la indicatorul fluxuri financiare atrase. Cateva sunt cauzele acestei stari de fapt: China nu are o moneda nici macar de exprimare regionala (deci yuanul nu este o valuta internationala), neincrederea investitorilor in stabilitatea politica si sociala pe termen mediu si lung, bariera de ordin cultural.

In legatura cu aceasta din urma cauza, trebuie sa adaugam ca a invata limba chineza si a pricepe obiceiurile chinezilor este un examen greu de trecut pentru orice occidental. Desi statele din zona sunt afine din punct de vedere cultural, aceasta afinitate este practic eliminata de adversitatile istorice politice si militare cu Japonia si Coreea. Aceasta impiedica expansiunea monetara, politica si militara a Chinei. Chiar si atunci cand incerca sa imprumute diferite tari ale lumii, incercand sa joace, cumva, rolul de bancher, aceasta o face in dolari americani.

Revenind la discutia despre mult aminitita rezerva internationala a Chinei, trebuie sa spunem ca, desi este mare (2000 de miliarde de dolari americani), aceasta este Calul Troian american in interiorul suveranitatii si independentei economice chineze. America poate recunoaste sau poate sa nu recunoasca intr-o zi aceasta cantitate uriasa de hartie. In cazul unei inflatii planetare a dolarului (posibila in viitorul apropiat), China se poate trezi deposedata de rezultatul muncii a generatii de oameni. Candva

world. The party propaganda works a lot in this case. We will give the example of the well known policy for keeping the exchange rate of the dollar at low quotas in order to favourably place Chinese exporters on international markets. As a matter of fact, the exchange rate is not only undervalued as compared to the dollar, but it is also fixed, distorting every type of interpretation of economic realities by comparison.

Although it encourages foreign investments through a different tax policy (33% taxation level for Chinese enterprises and 15% for foreign enterprises), China is still second after the USA as far as the attracted financial flows indicator is concerned. There are several causes for this fact: China does not have a currency not even at regional level (therefore the Yuan is not international currency), investors' lack of trust in medium and long political and social stability, cultural barriers.

As far as the latter is concerned, we have to add that learning Chinese and understanding Chinese customs is a difficult exam for any western man. Although the states in the area are related from cultural point of view, these affiliation is practically cancelled due to the political and military adversities with Japan and Korea. This prevents China's monetary, political and military climbing. Even when it tries to borrow various countries in the world, trying to play the role of a banker, it does that in US dollars.

Returning to the discussion of China's international reserve, we have to say that although it is large (2000 billion US dollars), this is the American Trojan Horse within Chinese economic sovereignty and independence. America can admit or not this huge amount of paper one day. In the case of a worldwide inflation of dollar (possible in the near future), China can wake up and find itself deprived of the result of the work of a generation. One day, the Chinese worker may wake up to have uselessly supplied the American market of various products over the

muncitorul chinez se va trezi ca a alimentat in zadar, de-a lungul anilor piata americana cu tot felul de produse. Munca silnica pentru o bucata de hartie, aceasta este relatia de acum dintre America si China.

Cresterea economica a Chinei se afla “in mana Americii” si din alt punct de vedere. Cadrul institutional al relatiilor comerciale internationale, adica Organizatia Mondiala a Comertului se afla in conducerea si sub influenta S.U.A. Un razboi comercial nu va putea niciodata castigat de China, iar piata americana ramane principala tinta a exporturilor chineze, nu pentru ca asa vrea China, ci pur si simplu pentru ca americanii au bani. Au bani pentru ca ei ii tiparesc.

Disponem de cifre (cu rezerva enuntata privind corectitudinea lor) din anul 2006, in legatura cu relatia comerciala extrem de puternica dintre cele doua tari, China si America. Destinatiile principale ale exporturilor chineze (Farndon, 2007) in anul 2006 au fost cele reliefate in tabelul de mai jos.

years. Hard work for a piece of paper, this is the current relation between America and China.

China’s economic growth is “in America’s hand” from another point of view as well. The institutional framework of international trade relations, that is the World Trade Organization is under USA management and influence. A commercial war can never be won by China, and the American market remains the main target of Chinese exports, not because china wants so, but merely because the Americans have money. They have money because they print them.

We have figures (with the aforementioned reserve regarding their accuracy) from 2006 regarding the extremely powerful trade relation between the two countries, China and America. The main destinations of Chinese exports (Farndon, 2007) in 2006 are presented in the following table.

Exporturile Chinei pe tari de destinatie in anul 2006

(miliarde dolari)

Tabelul nr 1

Tara de destinatie	Suma
S.U.A.	203,5
Hong Kong	155,4
Japonia	91,6
Corea de Sud	44,5
Germania	40,3
Olanda	30,9
Marea Britanie	24,2
Singapore	23,2
Taiwan	20,7
Italia	16

Chinese exports on destination countries in 2006

(billions of dollars) Table no. 1

Destination country	Amount
USA	203,5
Hong Kong	155,4
Japan	91,6
South Korea	44,5
Germany	40,3

Holland	30,9
Great Britain	24,2
Singapore	23,2
Taiwan	20,7
Italia	16

Prima observatie ar fi aceea ca America si aliatii sai din Europa si Orientul Mijlociu sunt principalii destinatari si ca aceasta tara practic lucreaza ca un atelier de manufactura in exportul de bunuri de folosinta medie la preturi mici.

In ceea ce priveste importurile chineze, acestea sunt orientate dupa cum urmeaza (Farndon, 2007):

The first observation would be that America and its allies from Europe and Middle East are the main recipients and that this country practically works as a workshop of average use products with small prices.

As far as Chinese imports are concerned, they are oriented as follows (Farndon, 2007):

Tabelul nr 2

Importurile chineze pe tari de provenienta in anul 2006
(miliarde dolari)

Tara de destinatie	Suma
Japonia	115,7
Corea de Sud	89,8
Taiwan	87,1
S.U.A.	59,2
Germania	37,9
Malaezia	23,6
Australia	19,3
Thailanda	18
Rusia	17,7
Singapore	17,7

Table no 2

Chinese imports on origin countries in 2006
(billions of dollars)

Destination country	Amount
Japan	115,7
South Korea	89,8
Taiwan	87,1
USA	59,2
Germany	37,9
Malaysia	23,6
Australia	19,3
Thailand	18
Russia	17,7
Singapore	17,7

Evidentiem aceeasi observatie: China depinde de America si de aliatii sai

We highlight this observation: China depends on America and its economic or

economici sau militari. Pentru a argumenta pozitia principalelor state ale lumii in contextul fluxurilor financiare internationale vom proceda la analiza balantei de plati externe pentru principalele state ale lumii.

military allies. In order to argue the position of the main world countries within the context of international financial flows, we will proceed at the analysis of external payments balance for the main world states.

Tabelul nr. 3

Balanta de plati externe, 2005, sold in principalele state ale lumii
(miliarde de dolari)

Tara	Contul curent	Balanta Comerciala (export FOB–import FOB)	Contul de capital si financiar
China	160,8	134,2	-144,4
Franta	-33,3	-32,1	-28,8
Germania	116	189,3	-130,1
India	165,8	93,4	-149,9
Japonia	-47,9	-122,4	34,6
Federatia Rusa	82,3	118,3	-71,4
S.U.A.	-791,5	-778,9	781,2

Sursa: I.N.S. Romania, Anuar Statistic, 2008

Table no. 3

External payments balance, 2005, balance in the main states of the world
(billions of dollars)

Country	Current account	Commercial balance (FOB export–FOB import)	Capital and financial account
China	160,8	134,2	-144,4
France	-33,3	-32,1	-28,8
Germany	116	189,3	-130,1
India	165,8	93,4	-149,9
Japan	-47,9	-122,4	34,6
Russian Federation	82,3	118,3	-71,4
USA	-791,5	-778,9	781,2

Source: I.N.S. Romania, Statistic Yearbook, 2008

Iata cum toate statele lumii sunt preocupate in a-si asigura evolutii pozitive ale contului curent cu exceptia S.U.A. si evolutii negative ale contului de capital si financiar, cu exceptia S.U.A. .

Bunastarea Americii sta pe banii intregii lumi, aceasta tara functionand ca un magnet pentru finantele lumii. Intrarile de capital in America se cifreaza la peste 781 miliarde de dolari anual, adica aproape suma pe care America o foloseste pentru a-si pastra pozitia de cel mai mare importator al lumii,

This is how all the world states are concerned with providing themselves with positive evolutions of their current accounts except for the USA and negative evolutions of the capital and financial account, except for USA.

America’s welfare lays on the money of the entire world, this country operating as a magnet for the world finances. Capital inflows in America are estimated at over 781 billions of dollars annually, that is almost the sum that America is using in order to keep

peste 791 miliarde de dolari anual. Iata un echilibru despre care putini specialisti vorbesc si care pastreaza economia lumii in dependenta de America si dolarul american. Daca am continua analiza in structura exporturilor si a importurilor americane am gasi o alta situatie interesanta si anume: America importa materii prime, bunuri de larg consum de folosinta medie si tehnologii de valoare medie in timp ce exporta bunuri cu tehnologie inalta incorporata.

Pozitia aceasta este rezultatul a sute de ani de investitii enorme in cercetare stiintifica si invatamant, iar China este departe de a depasi acest handicap. Este vorba aici si despre modul de a fi absolut diferit. Americanii sunt inovativi si platesc inteligenta, in timp ce chinezii abia acum cativa zeci de ani porneau un genocid asupra pasarilor, care, credeau ei, le distrugau recoltele, urmand ca apoi efectul sa vina imediat: insectele au fost cele care le-au distrus recoltele intr-o proportie si mai mare. Discutam aici despre realitati si anomalii impuse de partidul unic, partid ce conduce si azi China.

China ramane o tara asiatica ce pune multe lucruri inaintea disciplinei economice. Asemanarea cu Japonia sub aspectul miracolului nu este intamplatoare: au aceleasi rezultate, aceeasi cultura si aceleasi metode: banci care imping bani intr-un sistem care expansioneaza dar care nu isi propune si nu poate indeplini criteriile de putere economica, politica si militara mondiala. Japonia s-a dezvoltat exportand in America, deoarece a acceptat sa fie prietena Americii, China se dezvolta exportand in America si va ramane in crestere economica numai daca va accepta sa fie prietena Americii. O imbratisare sufocanta pentru China, daca ne gandim la situatia geopolitica si geostrategica. Practic, cele doua tari sunt acum la inceputul secolului XXI, doua surori siameze prin corpul carora circula acelasi sange – dolarul american.

Mana de fier care gestioneaza resursele, Partidul Comunist, este aceeasi mana de fier care iroseste resursele. Noi,

her position as the biggest importer in the world, over 791 billions of dollars annually. This is a balance that very few experts speak of and which keeps the world economy in dependence of America and the American dollar. If we continue our analysis in the structure of American exports and imports we could find another interesting situation, that is: America imports raw materials, average use products, average technologies and it exports high technologies products.

This position is the result of hundreds of years of enormous investments in scientific research and education, and China is far from overcoming this handicap. This is about being absolutely different. Americans are innovative and pay intelligence, while Chinese started a genocide against birds a few decades ago, because they believed that birds destroyed their crops, and the effect was immediate: insects destroyed their crops in an even larger extent. We are talking about realities and anomalies established by the unique party which governs china today as well.

China remains an Asian country which puts many things before economic discipline. Its resemblance with Japan under the aspect of miracle is not random: they have the same results, the same culture and the same methods: banks which push money into a system which grows but which does not sets and cannot fulfil its world economic, political and military power criteria. Japan has developed by exporting in America and will continue to experience economic growth only if it accepts USA friendship. This is a suffocating embrace for China, if we are thinking of the geopolitical and geostrategical situation. The two countries are now practically at the beginning of the 21st century like two Siamese sisters, with the same blood going through their bodies – the US dollar.

The iron hand which manages resources, the Communist Party, is the same iron hand which wastes resources. We, the Romanians, having experienced socialism, know this very well and we do not have to

romanii, trecuti prin socialism, stim asta foarte bine si nimic nu mai trebuie demonstrat. Criza economica actuala ii pune pe chinezi in fata mai multor realitati demonstrandu-le limitele: se pun in discutie suprematia partidului unic, cresterea economica bazata pe export, (care tine 2/3 din populatie intr-o inapoiere crunta), apar din nou problemele de mediu, sectorul privat incearca permanent sa se extinda provocand presiuni asupra sistemului politic.

Revenind la criza economica actuala trebuie sa subliniam relativa usurinta in parcurgerea sa de catre China. Aici statul nu are nici o obligatie fata de cetatenii sai. Si apoi de unde sa stim cum trece criza daca nu exista cifre, iar cele care exista pot fi foarte usor puse la indoiala? Pentru imensa majoritate a chinezilor, criza ar insemna ca bobul de orez zilnic pentru fiecare locuitor sa fie impartit. Capacitatea de absorbtie a socurilor externe intr-o astfel de lume este imensa. Asta nu insemna, insa, ca pe ansamblul sistemului economic national criza nu va lasa urme. Principalul efect va fi tocmai intensificarea dependentei fata de America si lumea occidentala, de care vorbeam. In China nu exista cuvantul penurie pentru ca nu exista cuvantul abundenta. Nu stii pe cine cu cine sa compari, pe cine cu cine sa pui in balanta.

China ramane un gigant cu picioare de lut. Prosperitatea sa si cresterea sa economica depind in mod esential de integrarea in vastul sistem financiar si comercial international, occidental. Este in interesul Americii si al lumii occidentale in general ca acest stat sa creasca si sa progreseze in stransa legatura cu lumea occidentala. Numai asa, intr-o zi, China se va trezi schimbata fara sa-si dea seama. Vorbim aici despre o schimbare politica si sociala, inevitabila dupa acumularile de ordin economic.

De la unificarea din anul 221 I.Hr. din timpul dinastiei Han, China a fost divizata in mai multe regate timp de peste 700 de ani, adica o treime din istoria sa ca natiune. In functie de deciziile politice pe termen scurt, viitorul va fi unul stabil sau instabil, iar natiunea se va afirma definitiv sau nu.

prove anything. The current economic crisis puts the Chinese in front of several realities and proves their limits: the supremacy of the unique party, economic growth based on export (which keeps 2/3 of the population underdeveloped) are questioned, environmental problems occur again, the private field is permanently trying to develop and causes pressures over the political system.

Returning to the current economic crisis, we have to reveal the relative easiness of China to survive it. Here, state has no obligation towards its citizens. And how do we know how does the crisis end if there are no figures, and the existing ones can be easily doubted? For most of the Chinese, the crisis means that the daily rice for every inhabitant has to be divided. The absorption capacity of external shocks in such a world is huge. But this does not mean that the crisis will leave no marks on the national economic system as a whole. The main effect will be the intensification of the dependence on America and western world, that we spoke of. In China you do not know whom to compare.

China ramane un gigant cu picioare de lut. Its prosperity and economic growth essentially depend on its integration in the large international and western financial and commercial system. It is for America and western world's best interest that this state grow and progress in strong relation with the western world. Only in this way, some day China will wake up changed without realizing it. We are talking here of a political and social change which is inevitable after economic the accumulations.

Since the unification from 221 BC during the Han dynasty, China was divided into several kingdoms for over 700 years, that is a third of its history as a nation. Depending on short-term political decisions, the future will be stable or unstable and the nation will make itself known for good or not.

The signs of a possible major political instability are clear if we are thinking that the social problems specific to the

Semnele unei posibile instabilitati politice majore sunt clare daca ne gandim ca problemele de ordin social specifice epocii industrializarii, parcurse la timpul lor de statele occidentale actuale incep sa apara. Punem in evidenta, de exemplu, ca in anul 2004 s-au inregistrat 74.000 de proteste si manifestatii cu participarea a 3,5 milioane de persoane. In anul 2003 au existat 58.000 de manifestatii, iar in anul 1994, 10.000 de manifestatii. In acelasi timp in China 2/3 din populatia tarii nu beneficiaza de asigurare de sanatate.

Disparitatile sociale se accentueaza, indicii de masurare a lor au crescut cu 50 % intre anii '70 si '90. China este acum cea mai polarizata societate din Asia, in ciuda eforturilor Partidului Comunist Chinez de dezvoltare egala a provinciilor sale. Aici 1 % din gospodarii detin 60% din avutia tarii. In China, legislatia muncii este absolut precara. Este o tara comunista ce isi trateaza cetatenii ca pe o turma. Se inregistreaza cote alarmante de accidente profesionale – 80 % din accidentele miniere, de exemplu, au loc in China.

Deng Xiaoping a denumit reforma atenta a pietelor interne “traversarea raului prin piparea pietrelor”. Aceasta spune totul despre filosofia de viata si modul de a fi al chinezilor. Alta civilizatie, alta religie, alt mod de a fi. Cetateanul chinez nu este un campion si nu are viziuni de campion. Tara pare sa se afle acum intr-o pozitie buna datorita unui context si nu datorita unei constructii politice, economice si militare radicale. Cum spuneam, mai devreme sau mai tarziu, statul va intra in competitie cu capitalul privat determinand rupturi la nivel politic. Deja exista in Partidul Comunist Chinez doua tabere: asa-zisii populistii reprezentati de presedintele Hu Jintao si premierul Wen Jiabao si elitele de pe Coasta de Est, reprezentati de catre cei din orasul Shanghai. Primii doresc crestere economica mai controlata, distribuita in mod echitabil, cei din al doilea grup doresc o reforma si mai multa libertate.

Intrebat ce admira cel mai mult la

industrialization age experienced by current Western states begin to occur. We reveal, for instance that in 2004 there were 74.000 protests with the participation of 3,5 million people. In 2003 there were 58.000 manifestations, and in 1994, 10.000 manifestations. At the same time in China 2/3 of the population does not have health insurance.

Social disparities are growing, their measurement indices increased by 50 % between the 70's and the 90's. China is now the most polarized society in Asia, despite the efforts of the Chinese Communist Party to equally develop its provinces. Here 1 % of the households have 60% of the country fortune. In China, labour legislations is very poor. It is a communist country which treats its citizens like a flock. Alarming quotas of occupational accidents are recorded – for instance 80% of mine accidents occur in China.

Deng Xiaoping called the careful reform of domestic markets “crossing over the evil by feeling stones”. This says everything about Chinese life philosophy and way of being. Another civilisation, another religion, another way of being. The Chinese citizen is not a champion and does not have visions of a champion. The country seems to be in a good position due to a certain context and not due to a radical political, economic and military construction. As we said, sooner or later the state will enter in competition with the private capital causing breaks at political level. There are already two camps in the Chinese Communist Party: the so-called populists represented by the president Hu Jintao and prime-minister Wen Jiabao and the East Coast elites, represented by those in Shanghai. The first ones want more controlled economic growth evenly distributed, and those in the second group want reform and more freedom.

Asked what he admired most about his Western colleagues, the president of the largest Chinese state bank, Jiang Jianqing says “ Innovation. The Americans have an

colegii sai din vest, presedintele celei mai mari banci de stat chineze, Jiang Jianqing spune “Inovatia. Americanii au o pasiune nesfarsita pentru ea.”

Revenind la dezbaterile despre pozitia economica a Chinei de azi, in planul relatiilor economice internationale, vom ilustra cu ajutorul catorva indicatori importanti si relevanti in comparatie cu S.U.A.

endless passion for it.”

Returning to our debate about the economic position of today’s China, in the plan of international economic relations, we will illustrate using some of the most important and relevant indicators in comparison with the USA.

Tabelul nr. 4

Comparatie China – SUA pentru principalii indicatori

Nr. crt.	Denumire indicator	U M	China	S.U.A.
1	Populatia ocupata pe principalele ramuri ale economiei nationale in anul 2005: - populatia ocupata - agricultura si sivicultura - industrie - constructii - comert, turism	mii pers. % % % %	737400 44,1 12,4 5,3 6,7	141729 1,6 12,7 7,9 12,7
2	Contributia principalelor activitati la realizarea P.I.B. in anul 2006: - agricultura si sivicultura - industrie si constructii - servicii	% % %	13 48 40	1 22 77
3	Productia si consumul de energie primara pe locuitor in anul 2004: - Kg in echivalent carbune - productia - consumul - Kg in echivalent petrol - productia - consumul	- - - -	1349 1386 944 970	6826 9972 4778 6980
4	Rezerva de aur in anul 2006	Milioane uncii aur fin	19,29	261,5
5	Structura P.I.B. pe elemente componente dupa metoda cheltuielilor in anul 2006: - consumul final al gospodariilor populatie - consumul final guvernamental - formarea bruta de capital fix - export net	% % % %	38 13,9 41,5 5,5	70 15,8 19,6 -5,8
6	Durata medie a vietii in anul 2006: - total - barbati - femei	Ani Ani Ani	72 71 74	78 75 80

7	Productia de grau in anul 2005: - total - medie la Ha - productie pe locuitor	mii tone kg / ha kg / loc	97445 4275 74	58740 2902 197
8	Productia de porumb in anul 2005: - total - medie la Ha - productie pe locuitor	mii tone kg / ha kg / loc	139498 5288 106	282311 9287 947
9	Productia de carne in anul 2005: - total - pe locuitor - productie in total mondial	mii tone carcasa kg / loc %	78142 59 29	39463 132 15
10	Utilizatorii de internet in anul 2005: - utilizatori de internet - calculatoare personale	nr la 1000 loc nr la 1000 loc	85 41	630 762

Sursa: INS Romania - Anuar Statistic, 2008

Table no. 4

China – USA comparison for the main indicators

No.	Indicator name	MU	China	USA
1	Employed population on the main branches of the national economy in 2005: - employed population - agriculture and forestry - industry - constructions - commerce, tourism	Thousand people % % % %	737400 44,1 12,4 5,3 6,7	14172 9 1,6 12,7 7,9 12,7
2	Contribution of the main activities to the GDP in 2006: - agriculture and forestry - industry and constructions - services	% % %	13 48 40	1 22 77
3	Primary energy production and consumption per inhabitant in 2004: - Kg in coal equivalent - production - consumption - Kg in oil equivalent - production - consumption	- - - - -	1349 1386 944 970	6826 9972 4778 6980
4	Gold reserve in 2006	Millions of ounces of fine gold	19,29	261,5
5	GDP structure per composing elements			

	according to the method of expenses in 2006: - final consumption of population households - final governmental consumption - gross formation of fixed capital - net export	% % % %	38 13,9 41,5 5,5	70 15,8 19,6 -5,8
6	Average life duration in 2006: - total - men - women	Years Years Years	72 71 74	78 75 80
7	Wheat production in 2005: - total - Ha average - production per inhabitant	thousand tone kg / ha kg / inhabitant	97445 4275 74	58740 2902 197
8	Corn production in 2005: - total - Ha average - production per inhabitant	thousand tone kg / ha kg / inhabitant	139498 5288 106	28231 1 9287 947
9	Meat production in 2005: - total - per inhabitant - worldwide total production	thousand tone box kg / inhabitant %	78142 59 29	39463 132 15
10	Internet users in 2005: - internet users - personal computers	No. for 1000 inhabitants No. for 1000 inhabitants	85 41	630 762

Source: INS Romania – Statistic Yearbook, 2008

In China o firma privata de succes nu are mai mult de 30 de angajati. Firmele de stat platesc dobanzi la credite de 3% pe an, iar cele particulare platesc dobanzi de doua cifre in mod obligatoriu. O firma privata are in medie un profit de 10% pe an, iar cele de stat au profituri intre 20% si 50%. Acest fapt se datoreaza facilitatilor deosebite de care se bucura firmele de stat si indreptarea lor cu precadere catre export. De fapt, aceste cifre ale profiturilor sunt false daca tinem seama de fixitatea cursului de schimb valutar yuan/dolar. Daca acest curs ar fi adus la valorile

In China a successful private company has maximum 30 employees. State companies pay interests for credits of 3% per year and private companies pay compulsory interests of two numbers. A private company generally has a profit of 10% per year and the state ones have profits between 20% and 50%. This happens due to the special facilities the state companies enjoy and their direction to the export. Actually these profit numbers are false if we consider the fixity of the Yuan/dollar foreign exchange. If this foreign exchange was brought to its real values, then

sale reale, atunci o buna parte din aceste firme de stat, mari exportatoare, ar falimenta pur si simplu.

O alta problema a Chinei este dependenta sa energetica. Resursele pe planeta sunt controlate azi de SUA si tarile occidentale (impreuna cu Federatia Rusa, bineinteles), iar Golful Persic, Marea Arabiei si Oceanul Indian sunt spatii controlate autoritar de catre influenta economica si trupele navale, terestre si aeriene americane. Oricand America poate impune Chinei o blocada navala cu consecinte dezastruoase. Amintim ca dupa terminarea razboiului din Irak barilul de petrol a depasit rapid, pentru o buna perioada de timp, o suta de dolari.

Practic, ceea ce isi propune China pe baza paradigmei actuale a existentei si distributiei resurselor energetice si de materii prime, pe planeta nu se poate sustine. Este nevoie de solutii tehnologice spectaculoase pentru ca aceasta tara sa-si continue ritmul actual de industrializare si dezvoltare.

Ar fi si pentru China o solutie sustinerea unui boom economic bazat pe expansiune monetara (asa cum este cazul Americii)? Raspunsul este nu, din mai multe motive:

- China nu detine o moneda forte in cadrul Sistemului Monetar International de dupa Bretton Woods.

- China nu are produse si nici pietre de desfacere pentru inalte tehnologii.

- ideologia comunista duce la pierderi uriase in sistem. Amintim numai creditele neperformante.

- China nu detine un postament solid pe care sa se aseze o eventuala expansiune geoeconomica.

- China nu a fost o putere politica mondiala in ultimii 2000 de ani, pierzand startul industrializarii.

- China nu va putea dobandi statutul de putere economica mondiala fara o putere militara si politica mondiala.

Revenind la moneda adaugam ca

a lot of these state companies, great exporters, would simply go bankrupt.

Another problem of China is its energetic dependence. The resources on the planet are nowadays controlled by USA and by the occidental countries (together with Russian Federation, of course), and the Persian Gulf, the Arabian Sea and the Indian Ocean are spaces authoritatively controlled by the economical influence and the naval, terrestrial and air forces. America can impose China anytime a naval blockage with disastrous consequences. We mention that, after finishing the war in Iraq, the oil barrel has been quickly over a hundred dollars for a good period of time.

Actually what China wants to do based on the current paradigm of the existence and of the distribution of energetic resources and raw materials, cannot be supported on the planet. We need spectacular technological solutions for this country to continue its current rhythm of industrialization and development.

China would have a solution in supporting an economical boom based on the monetary expansion (as it is the case of America)? The answer is no, for many reasons:

- China does not own a powerful currency in the framework of the International Monetary System after Bretton Woods.

- China has neither products, nor outlet markets for high technologies.

- the communist ideology leads to huge losses in the system. We only mention the non-professional credits.

- China does not own a solid trestle on which we could put an eventual geoeconomical expansion.

- China has not been a world political power for the last 2000 years, losing the start of industrialization.

- China will not be able to gain the status of world economical power without a world military and political power.

Coming back to the currency, we

politica de pastrare a unui yuan slab nu poate continua la nesfarsit daca nu se doreste acumularea unor tensiuni extreme in interiorul societatii chineze. In viitorul apropiat reorientarea spre piata interna este obligatorie. In acest moment apare o noua problema – distribuirea averii si a nivelului de trai in interiorul unei lumi de 1,3 miliarde de suflete. Emanciparea unei asemenea lumi va insemna sfarsitul sau. Ne putem imagina ce insemna daca fiecare familie chineza isi va dori masina si casa? Pe de alta parte, in momentul aprecierii yuan-ului, China se va sufoca de supraproductie si isi va incetini in mod dramatic ritmul de crestere deoarece piata interna nu are capacitatea de absorbtie a imensului potential de productie instalat. China traieste pentru ca America ii recunoaste rolul de atelier de productie si o plateste pentru asta. Este vorba aici despre: – mana de lucru ieftina

- preturi ieftine
- produse extrem de diverse
- raport pret-calitate bun
- dorinta de a satisface consumatorul

american din palierul social nu tocmai bogat cu produse nu tocmai ridicate calitativ.

In plan geopolitic si geostrategic amintim ca atat S.U.A. cat si China sunt doua puteri care se urmaresc cu atentie in mod reciproc. America a aglomerat dupa anii '80 zona cu armament sofisticat, iar Deng Xiaoping afirma in septembrie '91 ca relatiile conflictuale dintre cele doua tari constituie “un nou razboi rece”. La jumatatea anilor '90, oficiali ai agentiiilor chineze caracterizau S.U.A. ca pe o putere ostila. In contrapartida, in anul 1993, opinia publica americana plasa China pe locul 2 dupa Iran, in clasamentul tarilor care prezinta cel mai mare pericol pentru S.U.A. De fapt China se afla intr-un razboi surd cu America, datorita incercarilor sale de a-si impune hegemonia in Asia de Est.

Samuel Huntington avertizeaza in lucrarea sa “Ciocnirea Civilizatiilor” ca pe viitor, tarile vecine sau mai indepartate Chinei pot face unele dintre gesturile

mention that the policy of keeping a weak Yuan cannot go on forever if we do not want to accumulate certain extreme tensions inside the Chinese society. In the close future, the reorientation towards the intern market is compulsory. At this moment there is a new problem – distributing the fortune and the living standards inside a world of 1, 3 billion souls. The emancipation of a certain world will represent its end. Can we imagine what it would be like if ever Chinese family wanted a car and a house? On the other hand, when appreciating the Yuan, China will be suffocated because of the overproduction and it will slow down dramatically its increasing rhythm because the intern market cannot absorb the huge potential of production that has been installed. China lives because America acknowledges its role as a production workshop and pays it for that. Here it is about: – cheap manpower

- small prices
- extremely diverse products
- a good price-quality report
- the desire to satisfy the American

consumer in the not so rich social side with products that do not have a very high quality.

Geo-politically and geo-strategically, we mention that both USA and China are two powers that watch carefully each other. America has crowded after the '80 the area with a sophisticated armament and Deng Xiaoping said in September 1991 that the conflict relationships between the two countries represent “a new cold war”. At the half of the '90, officials of the Chinese agencies described USA as a hostile power. In counter-part, in 1993, the American public opinion placed China on the second place after Iran in the top of the countries that presented the biggest danger for USA. Actually China is having a deaf war with America because of its attempts to impose hegemony in Eastern Asia.

Samuel Huntington warns us in his work called “Civilizations' Collision” that, in the future, the neighbouring countries of China or the countries that are far from it may

urmatoare:

- Sprijinul integritatii teritoriale chineze, al controlului chinez in Tibet si Xing Jiang, precum si al integrarii Hong Kong-ului si a Taiwan-ului in China.
- Acceptarea superioritatii chineze asupra Marii Chinei de Sud si posibil asupra Mongoliei
- Acceptarea superioritatii chineze in regiune si abtinerea de la dobandirea de arme nucleare sau forte conventionale care ar putea sa conteste aceasta superioritate
- Adoptarea de politici comerciale si de investitii compatibile cu interesele chineze si care favorizeaza dezvoltarea economica chineza.
- Deschiderea fata de imigratia provenind din China.
- Respectarea drepturilor chinezilor in societatile lor, inclusiv dreptul lor de a mentine relatii stranse cu rudele lor si cu provinciile chineze de unde isi au originea.
- Abtinerea de la incheierea de aliante militare si de la participarea la coalitii anti-China impreuna cu alte puteri
- Incurajarea intrebuintarii limbii chineze (a dialectului mandarin) ca supliment si eventual ca inlocuitor al englezei in calitate de limba de larga circulatie in Asia de Est.

Este un mecanism al expansiunii economice, politice si militare pe care America trebuie sa-l opreasca.

In lucrarea sa “Coruptia Marilor Puteri”, Miguel Pedrero subliniaza pozitia lui Gordon Thomas, unul dintre cei mai prestigiosi ziaristi de investigatie din lume care a avut acces la un raport strict secret, elaborat in anul 2000 de catre George Tenet, pe atunci director al CIA, si consilierii lui. Raportul era destinat noului presedinte George Bush si celor mai importanti membri ai administratiei sale, concentrandu-se pe provocarile carora trebuia sa le faca fata Statele Unite in urmatorii ani spre a-si

do something like the things below:

- Support the Chinese territorial integrity, the Chinese control in Tibet and Xing Jian, and also the Hong Kong and Taiwan’s integration in China.
- Accept the Chinese superiority over the South China Sea and possibly over Mongolia
- Accept the Chinese superiority in the region and abstain from gaining nuclear guns or conventional forces that could contest this superiority
- Adopt commercial and investments policies compatible with the Chinese interests and that favour the Chinese economical development.
- Open for the immigration coming from China.
- Respect the Chinese people’s rights in their societies, including their right to maintain close relationships with their relatives and with the Chinese regions where they came.
- Abstain from contracting military alliances and from participating to coalitions anti-China together with other powers
- Encourage the use of the Chinese language (the mandarin dialect) as a supplement and eventually as a replacer of the English language as a large circulation language in Eastern.

It is a mechanism of the economical, political and military expansion that America must stop.

In his work called “Corruption of the Great Powers”, Miguel Pedrero highlights Gordon Thomas’ position, one of the most prestigious investigation journalists in the world, who had access to a strictly secret report elaborated in 2000 by George Tenet who was at that time the executive of CIA and by its councillors. The report was meant for the new president George Bush and for the most important members of his administration, focusing on the challenges that the United States had to confront in the

mentine pozitia hegemonica pe care o ocupa pe complicata tabla de sah a lumii. Tenet a spus lucrurilor pe nume: cel mai mare dusman al Statelor Unite era China si, daca situatia continua ca pana atunci, se intrevedea un conflict militar intre cele doua puteri inca inainte de anul 2015. In *Raportul Tenet* se poate citi: “Pe masura ce se transforma in noua superputere a mileniului trei, China isi va procura probabil armele chimice si biologice, precum si dispozitivele nucleare, necesare initierii unui razboi terorist impotriva Statelor Unite... Aceste arme vor fi capabile sa ajunga in Statele Unite, transportand focoase nucleare, chimice si biologice... Este posibil ca pana in anul 2015, America sa renunte la rolul sau de jandarm al lumii. Acest fapt se va produce intr-un moment de acutizare a tensiunilor din Orientul Indepartat; potrivit informatiilor actuale, china va ordona Japoniei sa isi desfiinteze programul nuclear si sa lase Statele Unite fara nici o alternativa in ceea ce priveste relatiile cu Asia, in conditii care ar putea provoca un important conflict armat, inainte de anul 2015. Protagonistele vor fi probabil China si America.”

Teza lui Tenet coincide perfect cu cea a “soimilor” din noul guvern, ceea ce face sa nu fie deloc surprinzator faptul ca, la inceputul mandatului sau, presedintele Bush declara el insusi in mod public: China trebuie tratata ca un “inamic strategic si nu ca un partener strategic”, cuvinte care au declansat alarma pentru guvernul chinez. Cativa ani mai tarziu, odata cu decizia de invadare a Irakului, strategii chinezi nu au mai avut nici un dubiu cu privire la faptul ca obiectivul politicii externe americane era sa “inece” colosul galben, castigand pozitii in zone cu mai mari rezerve de petrol, zone care in viitor ar putea fi controlate de China, ca rezultat al apropierii geografice si al anticipatei cresteri economice si militare. Liderii chinezi au acuzat Washington-ul de “imperialism” si, potrivit informatiilor scurse prin diverse mijloace de informare,

next years in order to maintain the hegemonic position they have on the complicated chess board of the world. Tenet talked turkey: the biggest enemy of the United States was China and, if the situation continued as until that moment, they foresaw a military conflict between the two powers before the year 2015. In *Tenet Report* we may read: “As China becomes the new superpower of the third millennium, it will achieve its chemical and biological guns and also its nuclear devices needed in order to initiate a terrorist war against the United States... These guns will be able to get to the United States by transporting nuclear, chemical and biological primers... It is possible that until 2015 America gave up its role as the world guardian. This will occur in a moment of exacerbation of the tensions in the Far East; according to the current information, China will force Japan to abolish its nuclear program and to let the United States with no alternative regarding their relationships with Asia, in conditions that could provoke an important armed conflict before the year 2015. The protagonists will probably be China and America.”

Tenet’s thesis coincides perfectly with the one of the “falcons” in the new government, so it is not surprising the fact that, at the beginning of his mandate, the president George Bush was declaring publically: China must be treated as a “strategic enemy and not as a strategic partner”, words that have unleashed the alarm for the Chinese government. A few years later, at the same time with the decision of invading the Iraq, the Chinese strategists had no doubt regarding the fact that the objective of the American extern policy was to “drawn” the yellow colossus, gaining positions in areas with bigger oil reserves, areas that could be controlled by China in future, as a result of the geographical closeness and of the anticipated economical and military growth. The Chinese leaders accused Washington of “imperialism” and, according to the information leaked by

conducătorii Partidului Comunist Chinez s-au convins și ei că o confruntare directă cu Statele Unite ar putea avea loc mai repede decât se aștepta.

Între timp, devine tot mai evidentă confruntarea dintre cele două puteri în plan economic, spațial, diplomatic, precum și în planul serviciilor secrete. În diverse ocazii, tensiunea a fost pe punctul de a provoca un conflict greu de evitat, dar, după cum subliniază mai mulți experți, nu s-a ajuns încă într-un punct fără întoarcere datorită intereselor economice ale celor două națiuni, ceea ce reprezintă un nou paradox în “Noul Război Rece”. Aceasta fiind categoria ce dorește să surprindă relațiile dintre China și America, acum, la începutul secolului XXI, după ce a finalizat războiul cu U.R.S.S. Bătălia pentru resursele energetice din Asia Centrală poate stabili în mod decisiv cine va deține suprematia mondială în secolul XXI. În acest context gesturile de politică externă americană din ultimele decenii ale secolului trecut care tîntesc în primul rând lumea araba sunt mai ușor de înțeles. Nici China nu a stat pe loc fiind conștientă că o explozie economică pe care o planuiește nu ar putea exista decât susținută cu resurse importante de energie și materii prime. China a semnat numeroase acorduri pentru investiții în Asia Centrală, investiții ce vizează în primul rând sectorul energetic. Potrivit paradigmei actuale de dezvoltare, adică folosind resurse energetice clasice, China, ar trebui ca în următorii ani să devină primul importator de petrol al lumii.

Bineînțeles că India și Japonia joacă roluri cheie în strategia americană de oprire a expansiunii teritorial-geografice a Chinei. America a impus deja un coridor strategic de influență care ajunge până în inima Asiei. Este vorba despre Turcia-Irak-Afganistan-Pakistan. Acest coridor asiatic este un vis mai vechi al strategilor occidentali. De asemenea, America a încheiat în 2006 un acord cu India în domeniul nuclear.

Clasici ai geopoliticii, și îl amintim aici pe rusul Aleksandr Dugin, vorbesc

different informing means, the leaders of the Chinese Communist Party were convinced themselves that a direct confrontation with the United States could occur faster than they expected.

Meanwhile, the confrontation between the two powers becomes more and more obvious at the economical, spatial, diplomatic level and also at the level of the secret services. In different occasions, the tensions was about to provoke a conflict that was hard to avoid but, as many experts highlight, we have not get to a point with no return yet because of the economical interests of the two nations that represent a new paradox in the “New Cold War”. This is the category that wants to surprise the relationships between China and America now, at the beginning of the 21st century, after the war with USSR that has just finished. The fight for the energetic resources in Central Asia may decisively establish who will obtain the world supremacy in the 21st century. In this context, the gestures of the American extern policy in the last decades of the past century that point in the first place the Arabian world are easier to understand. China did not stand still, being aware that an economical explosion that it plans could exist only supported by important energetic resources and raw materials. China signed several agreements for investments in Central Asia, investments that refer in the first place to the energetic sector. According to the current development paradigm, namely by using the classic energetic resources, China should become in the next years the first oil importer of the world.

Of course, India and Japan have the key-roles in the American strategy of stopping the territorial-geographical expansion of China. America has already imposed a strategic hall of influence that gets to the heart of Asia. It is about Turkey-Iraq-Afghanistan-Pakistan. This Asian hall is an older dream of the occidental strategists. Also, America contracted in 2006 an agreement with India in the nuclear field.

Some classics of the geo-politics, and

despre linia de acces maritimă și linia terestră de acces în ocuparea și dominația popoarelor. Avertizăm asupra noii linii de acces, cea banilor, pe care America a inventat-o și cu care a surprins toată planeta. China este un exemplu clasic în acest sens. Este o țară ce s-a trezit sufocată în îmbrățișarea ”prietenosă” a unei Americi puternice, singura super putere acum la început de secol XXI.

De asemenea, John Collins, în studiul său “Military Space Forces The Next 50 Years” arată că puterea aeriană și mai ales puterea spațială, au aruncat în desuetudine ipotezele geopolitice ale începutului de secol. Potrivit acestuia, spațiul circumterestru și dominația sa este cheia rezolvării conflictelor viitoare. Autorul spune că cine stăpânește spațiul domnește pe pământ.

Prin imensă putere tehnologică și militară, plasată încet dar sigur în spațiu, America se apropie de acest obiectiv. Cu atât mai mult ni se par depășite teoriile și îndemnul geo-politicianului rus Alexandr Dughin care în eseul său “Marele Război al Continentelor” de pe pozițiile unui rus nationalist, face apel la solidaritatea Eurasiatică și la alungarea atlantistilor din Eurasia.

America dispune azi de dominație în spațiu terestru, dominație maritimă, dominație în spațiu extraterestru, și mai ales de dominația armii secrete care este banul.

Desigur că lumea în evoluțiile sale are un coeficient important de imprevizibilitate. Se pot întâmpla, așa cum o demonstrează istoria, accidente sau catastrofe, iar consecințele acestora sunt greu de imaginat. Unele tin de puterea omului pe pământ, iar altele nu tin de voința noastră. Vom rămâne pentru mult timp prea mici în acest univers ale cărui taine abia suntem pe punctul de a începe a le descifra. Ce știm sigur este că într-o evoluție firească, generațiile următoare vor asista la mutații formidabile în ceea ce privește tehnologia și capacitățile umane. Este posibil ca oamenii viitoarei planete, indiferent de rasă, religie,

we mention here the Russian Aleksandr Dugin, talk about the sea access line and the terrestrial access line in occupying and dominating the people. We warn you about the new access line, the money one that America invented and by means of which it surprised the entire planet. China is a classic example in this sense. It is a country that found itself suffocated in the “friendly” hug of a powerful America, the only superpower at the beginning of the 21st century.

Also, John Collins, in his study “Military Space Forces The Next 50 Years” shows that the air power and especially the spatial power have thrown into desuetude the geo-political hypotheses of the beginning of the century. According to this, the circumterrestrial space and its domination are the key of solving the future conflicts. The author says that whoever dominates the space, dominates the ground.

By means of the huge technological and military power placed slowly but securely in space, America gets closer of this objective. For this reason, we consider as old the Russian geo-politician Aleksandr Dugin’s theories and urges, a man, in his essay “The Big War of Continents”, from the positions of nationalist Russian, appeals to the Euro-Asian solidarity and to chasing away the Atlantists from Eurasia.

America dominates nowadays the terrestrial space, the sea, the extraterrestrial space and especially a secret army that is money.

Of course, the world in its evolutions has an important coefficient of unpredictability. There may be, as history proves, accidents or catastrophes, and their consequences are hard to imagine. Some are related to the human power on Earth, and others are not related to our will. We will be for a long time too small in this universe whose secrets we are just about to start to decode. We know for sure that, in a natural evolution, the next generation will see extraordinary mutations regarding the technology and the human abilities. The humans of the future planet

culoare, sa se solidarizeze, asa cum anticipeaza Fukuyama in jurul unui proiect comun ale carui repere fundamentale vor fi:

- individualismul civic si social
- proprietatea privata
- egalitatea sanselor
- caracterul contractual al institutiilor
- identitatea
- subsidiaritatea (primatul regulilor locale)
- sustenabilitatea ecologica
- patrimoniul comun
- diversitatea (naturala si culturala)
- drepturile umane fundamentale
- garantia si securitatea alimentelor
- garantia calitatii marfurilor
- echitatea.

Am enumerat la intamplare elementele unui proiect comun de lume. Daca asa s-ar intampla, daca societatea umana s-ar dezvolta pe asemenea coordonate, atunci am putea anticipa aparitia la orizont a unui destin comun, glorios, al speciei umane.

Bibliografie:

1. Breman, L, (2008). *Viața pe credit. Criza capitalismului și ideile de urmat*, Revista 22, nr.47/976 (2008)
2. Brzezinski, Z.,(2000). *Marea tablă de șah. Supremația americană și imperatiile sale geostrategice*, Editura Univers Enciclopedic, București.
3. Fukuyama, F., (1994), *Sfârșitul istoriei și ultimul om*, Editura Paideia, București.
4. Fukuyama, F.,(2006). *America la răscruce, Democrația, puterea și moștenirea neoconservatoare*, Editura Antet, București.
5. Huntington, S., (1994). *Viața politică americană*, Editura Humanitas, București.
6. Huntington, S., (1998), *Ciocnirea civilizațiilor*, Editura Antet, București.
7. Kissinger, H., (2007), *Diplomația*, Editura Bic All, București.

could possibly associate, no matter their race, religion, colour, as Fukuyama anticipates around a common project whose basic reference points will be:

- civic and social individualism
- private property
- equality of chances
- contractual feature of institutions
- identity
- subsidiarity (the primacy of local rules)
- ecological sustainability
- common patrimony
- diversity (natural and cultural)
- human fundamental rights
- food guarantee and security
- merchandise quality guarantee
- equity.

We have enumerated in a random manner the elements of a world common project. If that happened like this, if the human society developed on such coordinates, then we would anticipate the appearance at the horizon of a common, glorious destiny of the human species.

Bibliography:

1. Breman, L, (2008). *Life on credit. Capitalism crisis and ideas to follow*, Magazine 22, nr.47/976 (2008)
2. Brzezinski, Z.,(2000). *Great chess table. American supremacy and its geostrategic imperatives*, Encyclopaedic Universe Press, Bucharest.
3. Fukuyama, F., (1994), *The end of history and the last man*, Paideia Press, Bucharest.
4. Fukuyama, F.,(2006). *America at crossroads, Democracy, power and non-conservative inheritance*, Antet Press, Bucharest.
5. Huntington, S., (1994). *The American Political Life*, Humanitas Press, Bucharest.
6. Huntington, S., (1998), *Collision of civilisations*, Antet Press, Bucharest.
7. Kissinger, H., (2007), *Diplomacy*, Bic All Press, Bucharest.

8. Krugman, P., (2009), *Întoarcerea economiei declinului și criza din 2008*, Editura Publică, București.
8. Krugman, P., (2009), *The return of decline economy and the 2008 crisis*, Public Press, Bucharest.
9. Roubini, N., Mihm, S., (2010), *Economia crizelor*, Editura Publica, Bucuresti.
9. Roubini, N., Mihm, S., (2010), *Crisis economy*, Public Press, Bucharest.